

Sygn. akt III KO 2/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Dariusz Świecki

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

w sprawie J. C.

skazanego z art. 197 § 1 i in k.k.

po rozpoznaniu w Izbie karnej na posiedzeniu

w dniu 26 lutego 2014 r.,

kwestii rozważenia możliwości wznowienia z urzędu postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 kwietnia 2012 r.

p o s t a n o w i ł:

odstąpić od zbadania z urzędu podstaw do wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt II AKa .../12, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 lipca 2011 r.

UZASADNIENIE

Skazany J. C. w piśmie z dnia 2 lutego 2014 r. stanowiącym złożony w oparciu o art. 9 § 2 k.p.k. wniosek o dokonanie czynności, które Sąd ma obowiązek podejmować *ex officio* (art. 9 § 2 k.p.k.), po raz kolejny podniósł, iż w jego sprawie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania z urzędu wskazane w art. 542 § 3 k.p.k., ponieważ ujawniła się bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 10 k.p.k., w postaci braku wniosku o

ściganie, którym to uchybieniem objęte są wymienione wyżej wyroki Sądów obu instancji. Jednocześnie we wniosku tym wyraził pogląd, iż Sąd Apelacyjny nie mógł konwalidować tego braku na etapie postępowania odwoławczego. Powołując się na powyższe, skarżący żądał wznowienia postępowania i uchylenia wskazanych w nim wyroków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

Na wstępie należy podnieść, że wznowienie postępowania z powodu uchybień określonych w art. 439 k.p.k. jest możliwe tylko z urzędu, nie zaś na wniosek strony. Zatem, nie dysponuje ona w tym zakresie własnym wnioskiem o wznowienie postępowania (zob. uchwała SN 7 sędziów dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005/6/48, postanowienie SN z dnia 4 listopada 2008 r., II KO 66/08, OSNwSK 2008/1/2200), jednak w oparciu o przepis art. 9 § 2 k.p.k. może złożyć wniosek sygnalizujący sądowi istnienie takiego uchybienia (zob. postanowienie SN z dnia z dnia 18 grudnia 2007 r., V KO 68/07, OSNwSK 2007/1/2880). Wniosek ten nie jest wiążący dla sądu i nie wszczyna postępowania o wznowienie.

W sprawie niniejszej skazany sprecyzował obszar zagadnień, które jego zdaniem pozwalały na wznowienie postępowania z urzędu. Rzecz jednak w tym, że poruszany przez skazanego problem procesowy był już rozważany z urzędu przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 sierpnia 2013 r., sygn. III KO 53/13 , w którym stwierdzono brak podstaw do wznowienia postępowania w oparciu o bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. W konsekwencji nie ma potrzeby ponownego analizowania w tym zakresie orzeczeń objętych wnioskiem sygnalizacyjnym, tym bardziej, że argumentacja zawarta w przywołanym judykacie SN jest skazanemu znana.

Trzeba stwierdzić, że skoro wniosek złożony w trybie art. 9 § 2 k.p.k. może skutkować wznowieniem postępowania z urzędu lub stwierdzeniem braku podstaw do takiego wznowienia, a zatem stanowi impuls do merytorycznej kontroli orzeczeń objętych wnioskiem, to przeszkoda uniemożliwiająca dokonanie takiej kontroli, która ujawniła się w sprawie niniejszej, powinna również skutkować wydaniem decyzji procesowej. Dlatego też w analizowanej sytuacji należało odstąpić od badania z urzędu postaw do wznowienia postępowania, skoro wniosek sygnalizacyjny

skazanego nie spowodował on merytorycznej kontroli wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt II AKa .../12, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego z dnia 15 lipca 2011 r., sygn. akt XIV K .../10, pod kątem podstaw wznowieniowych wskazanych w art. 542 § 3 k.p.k.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.